

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 3 1947

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

I dette
nummer
blant annet:

Unge Hansen.

Påskeboken

är

REVIDERT
VIENNA

AV
ROLF BØE

Flere storsensasjoner i Norgesmesterskapet.

Kløverknekt og A.B.C. utslått.

Tredje runde i Norgesmesterskapet ga flere store sensasjoner, blant annet måtte 2 av Oslos sterkeste klubber, Kløverknekt og A.B.C., se seg beseiret. A.B.C.s nederlag var i grunnen det minst uventede av de 2, ikke fordi A.B.C. har spilt dårlig i den siste tiden, men fordi Hjerterknekt har spilt meget godt. Men hva skal en si om Kløverknekts 70—90 nederlag mot Progress? Progress ligger midt i Oslos C-klasse, mens Kløverknekt vitterlig er årets Oslomester i A-klassen, til og med knusende overlegent.

Rundt i landet fester vi oss ved Ogdal Bridgeklubbs oppmarsj, Last Tricks seier over Trondhjems Bridgeklubb, Bergens Bridgeklubbs knappe seier over B.P.F., og at den siste Stavangerklubben ble satt utenfor. Ellers er det gått så noenlunde etter oppskriften.

Skien Bridgeklubb fikk runderekorden med 108—52. Fjorårsmesteren Sinsen var ikke langt etter, 104—56.

Resultatene ble:

117 Ogdal Br.kl. — Namsos Br.kl.	97—63
118 Duplikatklubben, Steinkjer — Forcingklubben, Trondheim	86—74
119 Last Trick, Trondheim — Trondhjems Bridgeklubb	83—77
120 Kristiansund Br.kl. — Stange Bridgeklubb	83—77
121 Grand, Alesund — Aalesunds Klubselskab	83—77
122 K. N. A., Bergen — Knektene, Bergen	84—76
123 Bergens Br.kl. — B. P. F.s Br.kl., Bergen	81—79
124 Sandnes Br.kl. — Stavanger Handelsfor. Br.kl.	82—78
125 Br.kl. 1938, Kr.sand — Kristiansand Bridgeklubb	90—70
126 Skien Br.kl. — Tvedestrand Br.klubb	108—52
127 Momp, Skien — Notodden Br.kl.	86—74
128 Larvik Br.kl. — Bøle og Borgestad Br.kl.	82—78
129 Hvitvingfoss Br.kl. — Notterøy Bridgeklubb	81—79

130 Tønsberg Br.kl. — Moss Br.kl.	89—71
131 St. Olavs Klub, Drammen — Krødsherad Br.kl.	89—71
132 Hamar Br.kl. — Gjøvik Br.kl.	81—79
133 Strømmen Br.kl. — Jessheim Bridgeklubb	89—71
134 Askim Bridgeklubb — Stratos, Kolbotn	tallene mangler
135 Selbak Br.kl. — Grålum Bridgeklubb	tallene mangler
136 Bridgekameratene, Oslo — Tofte Bridgeklubb	90—70
137 Oslo Handelsstands Forening — Coups, Oslo	95—65
138 Singelton, Oslo — Kongsvinger Bridgeklubb	91—69
139 Golia Bridgeklubb — Ruter To, Oslo	tallene mangler
140 Progress, Oslo — Kløverknekt, Oslo	90—70
141 Astra, Oslo — Spareass, Oslo	98—62
142 Forcingklubben, Oslo — Faresonen, Oslo	88—72
143 K. N. A., Oslo — Forsikringsfunks. Br.kl., Oslo	94—66
144 Blommenholm Br.kl. — Rex, Oslo	84—76
145 Hjerterknekt, Oslo — A. B. C., Oslo	86—74
146 Horten Br.kl. — Sarpsborg Br.kl.	83—77
147 Sinsen Br.kl. — Fellows, Oslo	104—56
148 Systemklubben, Strømmen — Buff, Oslo	86—74

Følgende kamper skal spilles i 4. runde:

149 Ogdal Br.kl. — Duplikatklubben, Steinkjer.
150 Last Trick, Trondheim — Golia Bridgeklubb, Bryn, Ø. Aker.
151 Grand, Alesund — Kristiansund Br.kl.
152 K. N. A., Bergen — Bergens Br.kl.
153 Sandnes Br.kl. — Bridgeklubben 1938, Kristiansand.
154 Tønsberg Br.kl. — Skien Br.kl.
155 Momp, Skien — Larvik Br.kl.
156 Horten Br.kl. — Hvitvingfoss Br.kl.
157 St. Olavs Klub, Drammen — Strømmen Bridgeklubb.
158 Hamar Bridgeklubb — Systemklubben, Strømmen.
159 Askim Br.kl. — Selbak Br.kl.
160 Progress, Oslo — Singelton, Oslo.
161 O. H. F., Oslo — Blommenholm Br.kl.
162 Bridgekameratene, Oslo — Astra, Oslo.
163 K. N. A., Oslo — Sinsen Br.kl.
164 Forcingklubben, Oslo — Hjerterknekt, Oslo.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 3

Mars 1947

18. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Norsk tvang.

Under denne titel, som i seg selv forteller atskillig om det sinnelag som her er i funksjon, bringer «Dansk Bridge» en redaksjonell artikkel, hvor det lanseres en helt ny tone i nordisk bridge.

Det er en grunnbetingelse for all saklig diskusjon, at man ikke pådytter motparten standpunkter, som aldri har vært hevdet. «Dansk Bridge» drar drabelig til felts mot noen uttalelser som bladet tillegger oss, uten noen annen påviselig grunn enn at de synes å være lette å polemisere mot. Det er ikke så stor forskjell på ordenes valør på dansk og norsk, at det skulle være nødvendig å oppfatte det smø Norsk Bridge Magasins redaktør har skrevet om beregningsmåten vesentlig annerledes enn det var ment.

Det er riktig nok, at ordet *tvinge* ble brukt i vår artikkel. Men at det ikke var i noen ultimativ enn si ondsinnet betydning, det mente vi å ha poengtert med all den tydelighet, som blant noenlunde respektivt anlagte lesere skulle utelukke enhver art av misforståelse. Det svenske «Bridgetidningen» har da heller ikke hatt noen vanskelighet med å referere det vi skrev, og det endog uten å komme i harnisk.

Her er vedkommende avsnitt av vår artikkel:

Når våre svenske og danske venner ikke synes å være stemt for

frivillig prøving (av Osloberegningen) må vi forsøke å tvinge dem til det. Jeg ber straks om tilgivelse for ordet tvinge. Jeg mener selvsagt ikke at vi skal øve tvang, men at vi skal holde på vårt lengst mulig.* Det vil skal forsøke å tvinge dem til er ikke gå over til Osloberegningen, men til grundig å prøve den.

Ingen kan være i tvil om *meningen* med det som her er sagt. Vi vil i det lengste holde på vårt standpunkt, fordi vi tror det er det riktige. Og vi vil såvidt gjørlig prøve å få svenske, danske og finske bridgevenner til grundig å prøve den beregningsmåte, som etter vår oppfatning er den beste.

«Dansk Bridge» fyrer hele sin bredside av nettopp mot det punkt, hvor vi har reservert oss mot skjebnetunge kamphandlinger. Bladet er ikke til å stagge:

Naar 3 af de nordiske Lande er enige om at spille efter den internationalt benyttede Wienerskala, finder vi det absurd, at Nordmændene fremturer i at ville gennemtvinge sit eget System.

Det het videre i vår artikkel:

* Uthevet her.

Men jeg vil gjerne ha understreket at N. M. Nielsen i dette spørsmål representerer en samstemmig norsk opinion. Det er ikke alle som legger like stor vekt på saken, og det kan også her i landet være delte meninger om hvor langt man skal tøy seg av diplomatiske grunner,* — i så måte er nok M. N. Nielsen mer konsekvent og prinsippfast enn mange andre av oss — men selve hans syn på de to systemer stilt mot hverandre deles av hver eneste meningsberettiget norsk spiller.

Heller ikke dette skulle det være så vanskelig å oppfatte så omtrent slik som det var ment. Men «Dansk Bridge» er nå en gang på krigsstien:

Bladet hævder nu, at en samstemmig norsk Opinion og hver eneste meningsberettiget norsk Spiller staar bag Osloberegningens Opfinder, Præsident N. M. Nielsen, hvad angaar dens Benyttelse. Hvis denne Paastand er riktig, forbavser den os unægtelig, thi da dette Blads Redaktor under Nordisk Mesterskab i Oslo i Fjor Sommer havde Lejlighed til at diskutere dette Spørgsmaal med flere af de ledende norske Bridgeautoriteter, lagde man ikke Skjul paa, at netop Beregningsmaaden havde været et Stridens Æble under de norske Forberedelser til Arrangementet, og at mange i Norge fandt, at det ikke var videre hensynsfuldt imod Gæsterne fra Sverige, Finland og Danmark at gennemtrumfe den norske Beregning. (Som bekendt havde de svenske og danske Delegerede i Glæden over Gensynet og Genoptagelsen af Forbindelsen efter Krigen givet Nordmændene frie Hænder til Arrangementet.)

Skulle det være så vanskelig å forstå at *ett* er at vi alle prinsipielt holder på Osloberegningen, noe *annet* at det blant oss kunne være delte meninger om hvor langt vi burde strekke oss av hensyn til «Glæden over Gensynet» og lignende situasjonsbestemte og følelsesmessige grunner.

«Hvis denne Påstand er rigtig forbavser det oss unægtelig . . .!» Hvorfor for-

* Uthevet her.

bauses, kjære kollega, og hvorfor gå veien om drastiske avsløringer fra private samtaler med bridgeautoriteter i Oslo, når vi uttrykkelig har pekt nettopp på dette forhold i vår artikkel?

Vi ville helst ha sluttet med å be «Dansk Bridge» om å skrape av den krigsmaling, som hverken er påkrevet eller — det være sagt i all vennskapelighet — særlig kleddelig. Men på ett punkt vil vi til slutt gjerne få tilkjennegi vår mening uten å bli misforstått:

Det finnes ingen felles nordisk bridgeorganisasjon. Det som finnes er nordisk *samarbeide* på bridgens område. Derfor er det en stor misforståelse å tro at en bridgekonferanse i København kan gi paroler eller direktiver, med bindende virkning for klubber i de enkelte land. Det er bedrøvelig at «Dansk Bridge» ikke skjønner så pass, men vi skulle anta at det heller ikke kan være uttrykk for offisielt dansk syn når bladet konkluderer med trusler av følgende art:

Vi gaar ud fra, at Nordisk Mesterskab i København 1947 vil blive spillet efter Wienskalaen, og vi henstiller paa vaare Spillers Vegne, at der paa det Møde, der antagelig finder Sted mellem de 4 nordiske Forbund, fastsættes bestemte Retningslinier for hvilken Beregningsmaade der skal benyttes ved alle internordiske Matcher i det kommende Aar. Det bør paalegges alle Underorganisationer og Klubber under de forskjellige Forbund ikke at akceptere nogen anden Beregningsmaade i den paagældende Periode, uanset hvor Matchene finder Sted.

Vi kan forsikre «Dansk Bridge» at hvis det f. eks. skal spilles en match i Norge — eller i Sverige — mellom en norsk og en svensk klubb, vil beregningsmåten bli nøyaktig den som klubbene ved frivillige forhandlinger måtte komme til enighet om. Det kan bli Osloberegning, eller Wienerberegning, eller amerikansk beregning, kort sagt: hva som helst som klubbene selv velger som målestav for konkurransen. Vi lar oss ingenting *diktare*, heller ikke fra København, det skulle det da ikke være nødvendig å si anno 1947.

Unge Hansen.

Av Rolf Bøe.

Ved en eller annen av skjebnens luner var unge Hansens klubb kommet til finalen i Oslocupen, hvor de skulle møte selveste Norgesmesteren. Etter den strålende innsatsen i den siste tiden, som vi før har hørt om, var unge Hansen blitt selvskreven på laget. Nå var det slutt med å spille reserve de 2 siste spillene, nå måtte de ha ham med hele tiden. han var jo matchvinneren som med sine uortodokse meldinger og sitt uortodokse spill feiret store triumfer.

Unge Hansen hadde i grunnen ikke skjønt stort av all viraken i det siste. De andre guttene skulle bare vite hvor usikker han følte seg. Men hyldesten fortsatte, stadig fikk han kompliment for et spill eller en melding som ingen andre hadde tenkt på, og tilslutt måtte han tro at han virkelig var ekspert. Kjennetegnet på en ekspert var en spiller som klarte å bløffe motparten til stadighet, det hadde han forstått av avisenes bridgereferater, og nå ville han bløffe han også. Det var vel dette som stakk ham da han som Syd åpnet i følgende spill:

♠ E Kn 9 8	♠ K 7	♠ D 10
♥ E Kn 5 4 3	♥ 9 8	♥ K D 7 2
♦ K Kn 10 9	♦ 7 2	♦ E D
♣ Ingen	♣ E K D Kn 8 4 2	♣ 10 7 6 5 3

♠ 6 5 4 3 2	N V O S	♠ 9
♥ 10 6		♥ 9
♦ 8 6 5 4 3		♦ 9

Nord-Syd var i faresonen, Øst ga og passet, og unge Hansen åpnet med 1 hjerter med en selvfølgelig mine. Nå skulle han vise dem. Vest doblet, Nord og Øst passet, og så var det unge Hansens tur igjen. 1 spar. Vest doblet igjen, og Nord og Øst passet igjen, de også. Unge Hansen begynte å like seg mindre. Denne bløffen utviklet seg ikke slik som han hadde

tenkt den, og nå hadde han fått øye på den røde streken på kortmappen også. Mer det var ennå en sjanse — 2 ruter. Vest doblet for tredje gang, og nå syns Nord det var på tide å gripe inn. 2 grand. Denne gangen doblet Øst, og unge Hansen passet. Vest passet han også. Riktignok mente han å ha et storspill i hjerter, men 2 doblede grand i faresonen skulle gi en flott høst av fine, feite betet.

Øst valte å spille ut fra sin lengste farge, altså kl. 5. Nord lysnet da han fikk se utspillet, og hans eneste bemerkning da unge Hansen skjelvende la opp sine kort var et rolig:

— Du var litt tynn.

Unge Hansen lysnet da han hørte makkers rolige stemme, men da Vest viste rens, og Nord fikk en rynke i pannen, begynte han å bli redd. Det vanket kanskje kjæft allikevel.

Nord hadde virkelig et problem. Han kunne ta 4 kløverstikk, men da ville han neppe få mer, og 1100 i bet ville gi motparten mer enn for en eventuell sekser. Hadde han såsant bare hatt nieren selv, og unge Hansen återen. ville han sluppet med 1 bet, men nå... Imidlertid var Nord ikke så lite av en psykolog, som forsto å sette seg inn i motpartens tankegang, og han så en liten mulighet.

Kl. 9 beholdt stikket, og en liten spar kom fra bordet. Vest ante ingenting om den forferdelige katastrofen som lurte i form av 6 kløverstikk til, hvordan skulle han vite det? Helt naturlig la han liten spar, Nord tok kongen, og da Øst ikke kunne stikke, strålte Nord som en sol over hele ansiktet. 6 deilige kløverstikk ga Nord-Syd pluss 640 i et spill hvor de vitterlig burde hatt 980 minus.

Unge Hansens selvfølelse vokste. Han var nok ekspert likevel. Og med denne innstillingen var det han nok engang bega seg ut på glattisen i følgende spill:

♠ K 4 ♥ D Kn 10 9 5 ♦ K 4 ♣ K 8 5 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E D Kn 7 ♥ 8 ♦ E D Kn 10 ♣ E 9 8 2	♠ 8 6 5 3 ♥ E 7 4 ♦ 8 6 5 3 ♣ Kn 10
N	Ø						
V	S						
	♠ 10 9 2 ♥ K 6 3 2 ♦ 9 7 2 ♣ D 7 4						

Unge Hansen forsto ikke at det var å leke med døden å åpne med 1 ruter i faresonen som Syd. Vest sa 1 hjerter, og Nord var ikke til å stanse. Før unge Hansen fikk sukk for seg sto han overfor oppgaven å hale iland 6 redoblede ruter, og selv han forsto at redoblede betes i faresonen ikke var å spøke med, særlig ikke når det ble mange av dem. Det var ikke stort igjen av eksperten nå, nå hadde nervene satt igang for alvor, og unge Hansen følte det som om. . . , ja ord kan ikke beskrive hva han følte.

Nå skulle det bli kjeft. Hva ville vel guttene si nå, når han hadde ødelagt alt sammen. Dette ville han aldri få tilgivelse for, han kunne like godt slutte med å spille kort og flytte fra byen med en gang, for han var sikker på at ingen av guttene ville snakke med ham mer. Det var forbi, forbi med hans korte, men glansfulle tid som bridegeekspert.

Nord stoppet hans triste tanker med en bemerkning om at han måtte se å få spilt ferdig. Unge Hansen kom langsomt tilbake til bevisstheten og de 6 redoblede ruterne, og som i en tåke så han makkers nedlagte kort og kl. 3 utspilt fra Vest. Han fikk ta seg sammen, det fikk gå som det kunne, men han skyldte iallfall guttene å redusere betene så meget som råd var. Han tok kl. 2 på bordet, og til hans store forundring kunne Øst ikke prestere noe høyere enn tieren, slik at han fikk for damen. Så kom sp. 10 som fikk løpe, og ru. 2, som ble knepet med tieren. Unge Hansen mannet seg opp. Kanskje det ikke ble fullstendig katastrofe likevel, kanskje han slapp med et par betes. — Heldigvis for ham ante han ikke at selv det ga 1000 poeng. — Nå gjaldt det å komme hjem igjen, og hj. 8 var eneste mulighet. Øst tok imidlertid esset, og spilte kl. Kn., som

bordet stakk. Nå var det umulig å komme hjem, og unge Hansen måtte derfor resignere og trekke ru. E fra bordet. Kongen falt. Så sp. E, og kongen falt igjen. Deretter kom sp. D og sp. Kn, unge Hansen la en kløver på den siste, og så kom kl. 8. Øst hadde återen i trumf, men unge Hansen hadde nieren. Og resten var enkelt, selv for unge Hansen. Hj. K brakte Nord's siste taper ut av verden, og den stadig mer begeistrede Nord utbrøt gledesstrålende at han aldri hadde sett maken, mens han noterte pluss 1730 i et spill hvor en ad naturlig vei neppe kan få mer enn 620, hvis det er mulig.

Nord var overstrømmende i sine lovprisninger, men unge Hansen var ennå ikke kommet såpass til hektene at han var overbevist om riktigheten. Han begynte å bli klar over at det var mer hell enn strålende spill, og han lovet seg selv at han aldri skulle bløffe mer. Dette var de verste minutter han hadde hatt i sitt liv, og noe slikt ville han ikke ha om igjen.

Øst og Vest hadde på sin side en livlig diskusjon om utspill fra en konge mot en sekser, men hadde visst vondt for å bli enige.

Kjeften gikk fra begge sider, og langt ut i neste spill satt Øst og mumlet noe for seg selv om vanvittig utspill.

Så gikk det noen spill uten nevneverdige hendelser, men i omgangens siste spill kom følgende kort:

♠ K D 10 5 2 ♥ Ingen ♦ K D 10 5 2 ♣ 6 4 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E Kn 9 4 3 ♥ 4 ♦ E Kn 9 4 3 ♣ 7 2	♠ 8 7 ♥ 9 8 6 5 3 2 ♦ 8 ♣ 10 9 8 5
N	Ø						
V	S						
	♠ 8 ♥ E K D Kn 10 7 ♦ 8 7 ♣ E K D Kn						

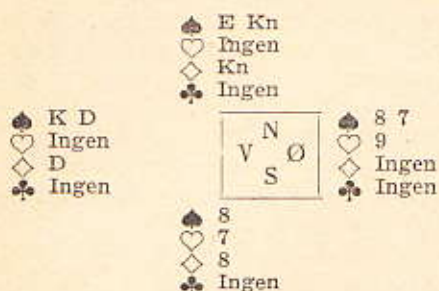
Unge Hansen var havnet i 6 grand, ru. K kom ut, og unge Hansen la opp så snart han fikk se makkers 2 ess.

— Hvordan spiller De? spurte Øst.

— Jeg tar alle kløverne og alle hjerterne, svarte unge Hansen.

Overlatt til seg selv hadde unge Hansen aldri klart dette spillet, men nå tvang

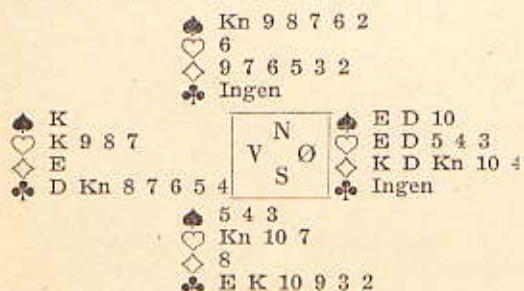
motparten ham til å spille 4 ganger kløver og 6 ganger hjerter — heldigvis at han hadde sagt kløver først. Før den siste hjerteren ble spilt var stillingen:

Hj. 7 skviset Vest så nydelig som det gikk an, han måtte legge ru. D, og selv unge Hansen hadde ingen vanskelighet med å se at han da skulle legge sp. Kn på bordet. Han forsto riktignok ikke hvorfor Vest la ru. D, men det er en annen sak. Øst fikk for hj. 9, men det var også alt motparten fikk.

Nord var synlig imponert. Tenk å se en selvmordskvis allerede etter første stikket. Det hadde han aldri sett maken til.

Da pausen kom, viste det seg at unge Hansens klubb ledet stort, og det var med godt mot laget tok fatt på neste omgang. Oslocupen vinket i det fjerne. Men motstanderne viste at deres renome ikke var bygget på sand, de leverte det ene framragende spillet etter det andre, og halte inn poeng i stor stil, slik at resultatet til slutt ble temmelig uvisst. Det andre bordet var ferdig først, og unge Hansens lagkamerater kom bort for å se på. Etter å ha sett listen mente de det var lite håp. Kortene i det siste spillet var:

Unge Hansens lagkamerater hadde ikke funnet fram til den klingende opplagte syveren, og nå var situasjonen den at de

vulle tape kampen hvis motstanderne meldte 7. Og syveren ble meldt, ubønnhørlig, presist og sikkert, slik:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♣ ?	pass	4 ♥
pass	4 gr. ?	pass	5 ♦
pass	5 gr. ?	pass	6 ♥
pass	7 ♥		

Unge Hansens lagkamerater sukket. Slaget var tapt.

Men de hadde ikke regnet med unge Hansen. På deres spente ansikter forsto

Nytt opplag.

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Heftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

En bridgeprat med Halle.

Bridgespill kan sorteres på mange forskjellige måter, de kan f. eks. høre inn under eliminasjon eller skvis, trumfreduksjon eller forskjellige slags coups. Utenfor denne rubrisering taler vi om bloffspill eller logiske spill, og om forskjellige andre kategorier av spill.

Når en spiller, eller motspiller, ser seg stillet overfor en vanskelig oppgave er det imidlertid også et ganske annet kriterium en kan bruke: spill som bare kan vinnes (eller betes) med en bestemt sits og spill hvor en må velge mellom to eller flere alternativer.

I et robberparti for en måneds tid siden satt jeg Syd i følgende spill:

♠ K D Kn	N	♠ 10 9 7 5 4
♥ K Kn 7	V Ø	♥ 4 3
♦ E Kn 10	S	♦ 9 6 5 4
♣ 9 8 6 3		♣ 7 5

♠ E
♥ E D 10 9 8
♦ K D
♣ E K D Kn 4

Jeg åpnet med 2 hjerter, og Nord. som var en ytterst forsiktig melder, sa 2 grand.

3 kløver hos meg, 3 hjerter hos Nord. Nå skulle jeg naturligvis nøyd meg med 4 hjerter, men jeg visste av erfaring at Nord ville ha meldt på samme måte selv om han hadde hatt hjerter K eller noe deromkring. Jeg sa fem hjerter, men min makker fikk ingen sjanse til å overveie om han skulle gå i seks. Hva han her naturligvis heller ikke hadde kort til. For Vest, forøvrig en meget sterk spiller, *doblet* 5 hjerter.

Spar K kom ut, og nå overlater jeg til leseren å finne spillemåten, når en ikke ser motpartens kort.

Resonnementet må være:

Vest har ruter E og K D i spar. Dertil har han naturligvis hjerter K. Men det er ikke nok, han er en altfor god spiller til å regne med både spar- og ruterstikk. Han har nok også knekten i hjerter, og hans kalkyle må være 2 hjerterstikk, og enten spar- eller ruterstikk.

Har Vest K Kn *jerde* i hjerter, er det bare å strekke våpen. Har han K Kn *alene* i hjerter, ville han neppe ha *doblet*. Men kan spillet vinnes hvis han har K Kn *tredje*?

Ja, hvis han har *syveren* i hjerter, og dertil *fjere kløver*.

han at dette spillet var avgjørende, og det var derfor ikke noe rart i at nervene dirret. Men utspillet var greit, det måtte bli kl. K, såpass skjønte selv unge Hansen. Men i nervøsiteten trakk han feil kort, og plutselig lå kløver 10 på bordet.

Tilskuerne flirte. Maken til idiotisk utspill! Nord stakk med hj. 6, strålende som en sol, men han skiftet snart uttrykk da Øst tok over med hj. D. Hva var dette for noe tøys? Han sendte unge Hansen et morderisk blikk, og unge Hansen krøp redd sammen. Nå *skulle* det bli kjeft.

Kjeften uteble imidlertid denne gangen også, da en oppdaget at unge Hansen

hadde tilkjempet seg et trumfstikk. Ved det andre bordet kom kl. K ut, og det var ingen som så betevarianten ved at Nord stakk med hj. 6. Hvem i all verden kan se det? Men unge Hansen hadde *tvunget* sin makker til å stjele, og det ble avgjørende. Oslocupen var vunnet.

Og unge Hansens klubb bøyet seg dypt for geniet. Slike høyder ville ingen andre av klubbens medlemmer nå. Etterpå, når unge Hansen hadde vist det, var det klart som blekk at Øst måtte være renons i kløver, og at den eneste sjansen var at også Nord var renons, og hadde en så høy trumf at Øst måtte ut med en honnør. Men å se dette ved bridgebordet

Dette er den *eneste* sits som ut fra de forutsetninger De forøvrig opererer med kan gi Dem kontrakten. Følgelig spiller De på den.

Altså: Spar E etterfulgt av ruter K. Vest stikker og fortsetter formodentlig med ruter (det beste motspillet). De stikker, spiller en liten kløver til tieren og spar hjem til trumf. Så en høy kløver og nok en kløver som stikkes med hjerter 6 på bordet. Så spar tilbake til trumf og kløver til hjerter 5. Deretter ruter til trumf, og siste kløver.

Vest må stikke med hjerter 7 og spille hjerter inn i Deres saks.

Et typisk «slik-må-det-sitte-spill».

Her er et annet eksempel:

Med Øst—Vest i sonen er meldingene gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 \diamond	pass	1 \heartsuit	1 \spadesuit
2 \diamond	2 \spadesuit	3 \clubsuit	3 \spadesuit
4 \diamond	pass	6 \diamond	pass
pass	pass		

Og kortene var (her får vi nøye oss med spillerens og blindemanns hånd):

\spadesuit 5
 \heartsuit D 4
 \diamond E K Kn 10 8 4 3 2
 \clubsuit 7 5

N	
V	Ø
S	

\spadesuit E 3
 \heartsuit E K 8 6 2
 \diamond 7
 \clubsuit E Kn 10 4 3

Kløver K kommer ut fra Øst, De stikker med esset, og trekker ruter, som De stikker med kongen (dette er utvilsomt den beste spillemåte hittil). Øst viser renons!, og kaster en liten spar.

Hva nå?

Jeg er redd for at 999 av 1000 spillere ville ha tatt hjerter D og hjerter til bordet i håp om å få kastet sin kløvertaper. Men hvor mange hjerter kan Vest egentlig ha?

Han har minst fem spar, hvis han nemlig bare har fire, må Øst ha seks, og da hadde Øst meldt spar på sin sekskortfarge når han har K D i kløver i tillegg.

Vel, minst fem spar hos Vest og fire ruter som han har vist. Skal han dessuten ha tre hjerter, kan han ha bare *en* kløver. Og har han to kløver, kan han altså i høyden ha to hjerter, og da er spillet tapt under alle omstendigheter.

Følgelig skal De straks spille ruter Kn og gi Vest et trumfslikk!

Spillet kan bare vinnes hvis Vest har *en singleton i kløver*. Og da er det likegyldig hvor mange hjerter han har.

Også her må De spille på den *eneste* sits som ut fra de forutsetninger De forøvrig opererer med kan gi Dem kontrakten. Da spillet forekom var kortene:

\spadesuit K Kn 10 8 6 4
 \heartsuit 9
 \diamond D 9 6 5
 \clubsuit 2

N	
V	Ø
S	

\spadesuit D 9 7 2
 \heartsuit Kn 10 7 5
 \diamond Ingen
 \clubsuit K D 9 8 6

Kunsten med sånne «slik-må-det-sitte-spill» er å finne den vinnende sits. Den kan være mer eller mindre vanskelig å få øye på, i våre to eksempler skal en være en meget skarp kortanalytiker for å finne den.

Et eksempel på spill med flere alternativer er dette:

\spadesuit 10 5 3
 \heartsuit 7 5
 \diamond D 10 9 8
 \clubsuit D Kn 10 9

\spadesuit E D Kn 8 7 6
 \heartsuit E D 4 3
 \diamond 3 2
 \clubsuit 5

N	
V	Ø
S	

\spadesuit K 9 2
 \heartsuit K 6 2
 \diamond E Kn 6 5 4
 \clubsuit E 8

\spadesuit 4
 \heartsuit Kn 10 9 8
 \diamond K 7
 \clubsuit K 7 6 4 3 2

Dette er et engelsk spill, hentet fra S. J. Simons bok, som er omtalt annet sted i dette nummer.

Meldingene gikk:

Øst:	Vest:
1 \diamond	2 \spadesuit
3 \spadesuit	4 \spadesuit
4 gr.	5 \heartsuit
6 \spadesuit	pass

Legg forøvrig merke til Vest hoppmelding, 2 spar. Norske ekspertspillere pleier ikke å forse i første omgang med slike

kort (det haster ikke, er det ikke så det heter?), men jeg er blitt mer og mer sikker på at dette med å holde meldingene nede (for å få vekslet flest mulig opplysninger, er det ikke så det heter?) er en teknikk som overdrives. En slem som denne, fullt meldbar etter kortene, blir ikke god å komme i, hvis Vest nøyer seg med 1 spar i første omgang.

Vel, Vest spiller 6 spar, utspill kl. D.

De undersøker mulighetene og konstaterer omtrent dette:

Sitter hjerterne 3:3 er alt vel og bra. Men De klarer Dem også med skjev hjertersits, hvis sparene sitter 2:2. Da kan De stjele den fjerde hjerter på bordet.

Men De har enda flere sjanser, f. eks. den spillemåte De sikkert husker fra mange oppgaver og praktiske spill: å utnytte den situasjon at den motspiller som er lengst i trumf også er lengst i den sidefargen hvor De har en taper. Skulle trumfene her sitte 3:1, kan De la den lengste hånd beholde den siste trumf og så gå løs på hjerter. Sitter hjertene 3:3 er alt i orden, sitter de 4:2, klarer De Dem hvis det er hånden med trumf som har 4.

Men alt dette er problematisk, sier De til Dem selv, og det kan iallfall ikke skade å prøve å godspille *ruterfargen*. Og om ikke det skulle lykkes, er det en ekstra-sjanse på skvis, hvis hjerterholdet og den siste ruter sitter på en og samme hånd.

Vel, så spiller vi.

Kløver Ess, så ruter til Esset, og nok en ruter, som motparten får. Syd spiller formodentlig kløver tilbake, De trumfer, tar spar Ess, går inn på bordet med spar K og trekker tredje ruter. Men Syd er renons, og De må si farvel til ruterne, som De riktignok kan få godspilt, med hjerter K som innkomst, men som De aldri får hentet. Som en siste sjanse prøver De tre ganger hjerter, men Nord stjeler, hvoretter teppet går ned.

Hadde De hatt en makker, av den typen som vet alt etterpå, ville han formodentlig ha sagt: kontrakten står, hadde du bare tatt finesse med spar 9, ville du fått innkomster nok til å godspille ruterne.

Men han ville intet ha sagt om hva han hadde sagt, hvis Syd hadde hatt tiere annen i spar.

Men hva sier *De*, kjære leser?

De sier, håper jeg, at Vest burde ha fått sine seks spar. Ved ganske enkelt å trekke en *liten* ruter første gang, neste gang esset. Det hadde skaffet ham den ekstrainnkost han trengte, og det ville være en temmelig safe spillemåte, som må føre frem såsant ruterne ikke sitter skjevere enn 4:2.

Dette var et «de mange alternativvers spill». Her gjaldt det å velge, og den gode spiller ville valgt det beste. Men her er det ingen bestemt sits som er den eneste som kan redde kontrakten.

R. Halle.

Formidling av kamper.

Vi får stadig forespørsel fra klubber som vil knytte nye forbindelser i andre distrikter, om vi kan skaffe en passende motstander. For lettere å kunne gjøre dette starter vi i dag en spalte, og begynner med:

— Fredrikstad Bridgeklubb ønsker kamp mot en Osloklubb. Helst mange lag. Skriv til J. Andresen, Heibergsgt. 10, Fredrikstad.

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 699756.

Norske meldekonvensjoner:

Skienskonvensjonen.

Av Rolf Bøe.

Vi har i de siste år fått en rekke meldekonvensjoner av norsk opprinnelse. Det er selvfølgelig et gledelig tegn at det arbeides med teorien her hjemme, men spørsmålet er om ikke disse konvensjonene også har sine svakheter. Det er en selvfølge at den som har konstruert en konvensjon selv er overbevist om konvensjonens fordeler, og fordi han har part i saken vil han rent naturlig bare finne fram de eksemplene som viser fordelene. Han ser sannsynligvis ikke svakhetene engang, ellers ville han ikke lansert konvensjonen.

Jeg har bestemt meg til i en artikkelserie å dra fram forskjellige norske meldekonvensjoner og kjøre dem ut i hardt vær. Jeg gjør uttrykkelig oppmerksom på at jeg bare ser det som min oppgave å refse — jeg overlater til de som har konstruert konvensjonene å vise fordelene. Spalteplass i magasinet skal de få. På denne måten vil de forskjellige konvensjoner bli grundig undersøkt, og de som beviser at de har livets rett blir stående, mens de andre forsvinner. Og det er bare sundt. Jeg begynner i dag med Skienskonvensjonen.

Son kjent går Skienskonvensjonen ut på at en ved kunstig åpningsmelding på 2 kløver viser en hånd som ikke er riktig sterk nok til å kreve utgang. Meldingen viser intet om meldbar kløverfarge, åpneren viser sine farger i neste omgang.

Svarhånden skal først og fremst vise om han har «quick-tricks» (hurtige stikk). Quick-trickberegningen er strammere enn honnørstikkberegningen, idet bare E eller K D i samme farge teller. Uten quick-trick slår svarhånden av med 2 ruter. Med 1 quick-tricket sikter, 2 i edel farge eller 3 quick-tricketsikter, 2 i edel farge eller 3 i slett. Meldingen avgis uten hensyn til fargens lengde, bare for å vise quick-tricket. Med 2 eller flere quick-tricks melder en like mange trekk i grand som en har

quick-tricks, dog skal en med en femkortfarge med E K i spissen hoppmelde i denne fargen.

I neste omgang viser åpneren sin egen farge. Svarhånden er nå ikke forpliktet til å melde mer, hvis han har slått av med 2 ruter, men selvsagt skal han gjøre det hvis han ikke er stikklos. I alle tilfelle, enten han har meldt positivt eller ei, kommer neste melding etter følgende regler:

1) Med 1 til 2 HS, men ingen meldbar farge, meldes lavest mulig i grand.

2) Med meldbar farge, men forøvrig uten honnørstyrke, meldes lavest mulig i farge.

3) Med meldbar farge og minst 1 HS som sidestyrke, skal De hoppmelde i Ders farge.

4) Med 2 HS hoppmelder De i grand.

Hvis åpneren etter avslagsmeldingen 2 ruter gjør en hoppmelding, skal meldingene fortsette til utgang. Hoppmelder åpneren derimot etter at svarhånden har vist quick-tricks, er det en advarsel som fritar svarhånden fra å melde videre.

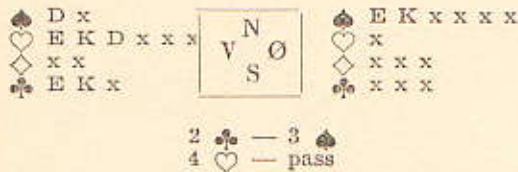
Konstruktøren, Harald Hansen fra Skien, gir følgende eksempel:

♠ 4	E Kn 10 8 6	N V S Ø S	♠ 9 7 3
♦	E D Kn		♥ K D 8
♦	E D 8		♦ K 9 8 5 3
♣			♣ 7 4

2	♣ — 2	♥
3	♥ — 4	♦
6	♥	

2 hjerter viser K D i hjerter, og be- nekter samtidig sparesset. 4 ruter viser en meldbar farge, altså minst K femte eller 6 små, sannsynligvis kongen femte. Vest kan i alle tilfelle telle 5 ruterstikk, 6 hjerterstikk og et kløverstikk, følgelig kan det meldes 6 hjerter uten flere meldinger.

Dette er vel og bra, men konvensjonen er lite rundeøkonomisk, og i de fleste tilfelle kommer en altfor høyt opp. Jeg skal vise et par eksempler på at en kommer galt avsted:

Etter 3 spar vet Vest at makker har E K femte i spar, men han får ikke vite noe om hjerterne. Makker kan godt ha 3 små hjerter, og E K femte i spar, da er 4 hjerter en sikrere og bedre kontrakt. Det er ikke noe å si på at Vest viser hjerterfargen, E K D sjette bør jo vises. Og så kommer turen til Øst. Han har vist E K femte i spar, riktignok har han 1 spar til, men spørsmålet er om denne sparen er avgjørende. Makker vet om E K femte, likevel sier han 4 hjerter og ikke 4 spar. Det kan godt hende at 4 hjerter vinnes, og ikke 4 spar. Det kan godt hende at makker har 6 hjerter og bare singleton i spar, og hvis da hjerterne et tettere enn sparene, er 4 hjerter den beste kontrakten.

Da spillet forekom, ble det meldt slik, og ingen kan kritisere det, selvom det selvfølgelig heller ikke kan kritiseres hvis en havner i sparkontrakt. Men en er stillet ovenfor et valg, som ikke eksisterer i Culbertson. Spillet forekom i en lagkamp, og Culbertsonparet ved det andre bordet hadde ingen vanskeligheter med å finne fram til 4 spar, etter følgende meldingsforløp:

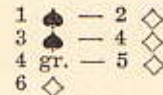
Når Øst etter Vests 3 hjerter fremdeles gnåler på sin spar, kan det ikke finnes tilpassning i hjerter. Derimot må sparfargen være sterk, og Vest har ingen betenkeligheter med å si 4 spar. Resultatet ble 5 trekk i sparkontrakt, og 4 trekk i hjerterkontrakt, idet motpartens hjerter satt 4—2. Tapte spill.

Her er et annet eksempel, hvor Skiensparet mistet en opplagt sekser:

3 ruter viser esset, først 4 ruter viser en meldbar farge. Vest drømmer derfor ikke om sekskortfarge med 3 honnører i spissen, og går tilbake til sin sikre sparfarge. Øst har nok lyst til å si 5 ruter, men hva hvis makker har singleton i ruter og K tredje i kløver istedenfor omvendt. Da vil 5 ruter ikke kunne vinnes, og heller ikke 5 spar. 4 spar er den eneste utgangskontrakten som gir noen sjanse.

Heller ikke her hadde Culbertsonspilene det vanskelig. De meldte:

Etter 4 ruter oppga Vest sparfargen. Makker måtte være sterk i ruter, når han går over 3-grandgrensen, og noen tilpassning til spar kunne han ikke ha. Derimot måtte det være store muligheter i 6 eller 7 ruter, idet sparfargen måtte gi mange stikk. Blackwood avgjør at det skal stanses på 6.

Personlig pleier jeg alltid, iallfall i robberbridge, å la makker bestemme hvilket system vi skal bruke, og jeg har spilt en god del med makkere som foretrekker Skienskonvensjonen. Min egen erfaring er at det alltid blir noe usikkert, idet vi ikke får melderunder nok til disposisjon. Og de tilfellene hvor en ikke kommer i riktig kontrakt annet enn med Skienskonvensjonen kan telles på en hånd.

Rolf Bøe.

Dæhlin-Andresen vant Osloeliten. Fruene Berg-Mathiesen seiret i dameklassen.

Osloeliten ble vunnet av *Dæhlin* — *Andresen*, et par som lenge har hørt til hovedstadens beste. De er årets og fjorårets kretsmeistere for lag (for Kløverknekt) og har fra tidligere også parmesterskapet blant sine trofeer. Nå er de nådd til topps i eliten.

Det er et meget sterkt og effektivt spillende par, med presise meldinger og eksemplarisk kortføring.

Fruene *Bergh* og *Mathiesen* var helt suverene i dame-eliten. De spiller en bunn-solid mannfolkbridge, og bør plasseres i hovedeliten fra neste år av.

Hagen—*Jacobsen* fra De fire Ess vant overlegent B-eliten. De har tidligere spilt i hovedeliten, og gjort seg respektabelt gjeldende der, så seiren var for såvidt ingen overraskelse.

Før eliteturneringen begynte opplyste kretsstyrets formann, *Dawes*, at de fire dårligst plasserte parene i A-klassen skulle flyttes ned i B, mens de fire beste i B skulle rykke opp i A i neste eliteturnering. Slike skjematisk opp- og nedrykningsbestemmelser kan som alle skjematisk bestemmelser komme til å virke nokså urimelig. Det viste seg da også at både fjorårets vinnerpar og vinnerparet fra iforjor havnet blant de fire bannlagene. Det viser naturligvis hvor ujevnt disse parene spiller, men også hvor sjansebetonet en slik parturnering kan være. Hvorom all ting er håper vi, at det pare som plasserte seg dårligst av alle tross alt beholder sin plass i A. De er årets kretsmeistere for lag i A-klassen, og de har også på andre måter tilfulle bevisst at de hører til eliten blant eliten. Å la dem spille i B vil bli for groftesk.

Her er resultatene:

Damene:

1. Fru Bergh—fru Mathiesen	709½
2. Fru Eriksen—fru Anonsen	686
3. Fru Dammerud—fru Smith	657½
4. Fru Farup—fru Herseth	655
5. Fru Jervell—fru Wego	650

6. Fru Schibbye—fru Struksnæs	649½
7. Fru Holth—fru Bræckan	648½
8. Fru Lien—fru Bøe	636½
9. Frk. Michelet—fru Haraldsen	631½
10. Fru Stegemeyer—fru Rønsdal	621
11. Fru Søhol—fru Baumann	616
12. Frk. Henriksen—frk. Henriksen	615
13. Frk. Christensen—frk. Brevik	613½
14. Fru Faye-Lund—fru Magnus	600
15. Fru Larsson—fru Lund	551½
16. Fru Halle—fru Syse	539

Gruppe A:

1. Dæhlin—Andresen	693½
2. Halle—Larsen	688½
3. Christiansen—Stang Wolff	667
4. Eide—Andersen	652
5. Hammer—Schroder Nielsen	646½
6. Hauger m. frue	636
7. Kristiansen—Syvertsen	628
8. Sommerfelt—Gundersen	626½
9. Holth—Dahn Simonsen	625
10. Auke—Schjetne	622
11. Jormann—Knudtzon	620½
12. Larsen—Knudsen	613
13. Lenning—Ødegaard	607½
14. Herseth—Palmstrøm	589½
15. Dawes—Nielsen	589
16. Johansen—Nielsen	575½

Gruppe B:

1. Hagen—Jacobsen	686
2. Frogn—Engbrethsen	662½
3. Herseth—Syse	662½
4. Skyseth—Pettersen	657
5. Andersen—Olsen	656
6. Berggrav—Michelsen	655½
7. Winger—Wigaard	653
8. Holst—Moen	632
9. Haugen—Carlsen	630½
10. Bergersen—Sogn Johansen	622½
11. Elvig—Juul Nilsen	604½
12. Bockmann-Anderssen—Ramm Johansen	602
13. Rønneberg—Johansen	597
14. Haga—Koht Nordbye	588½
15. Boye—Johansen	585½
16. Kolberg—Søntvedt	585

Et par av spillene:

♠ 10 x	♠ 9	♠ E Kn 8 7 x x				
♥ x x	♥ E K D x x x	♥ Kn x x x				
♦ Kn 9 x x x	♦ K 10 x	♦ E D x				
♣ Kn x x x	♣ K x x	♣ x				
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>			N	V	S	Ø
N						
V						
S						
Ø						
♠ K D x x	♠ K D x x	♠ E Kn 8 7 x x				
♥ x x	♥ x x	♥ Kn x x x				
♦ x x x x	♦ x x x x	♦ E D x				
♣ E D x	♣ E D x	♣ x				

Øst—Vest var i sonen, Nord—Syd utenfor.

Nord åpnet med 1 hj., Øst sa 1 sp., som Syd doblet, iallfall ved en rekke bord. Nord skal vel ta ut, og da kommer Nord—Syd naturlig i utgang, som er utapelig både i hjerter og grand.

Med 1 spar doblet ga et interessant spill.

Syd begynte med hjerter, Nord stakk og skiftet meget riktig til sp. 9. Syd kom inn og fortsatte med spar. Som man ser må bordet få innkost på sp. 10 (medmindre Syd gir avkall på et sparstikk). Nå kan spille ta ruterfinessen, og dermed går han bare 1 bet — en utmerket stamp.

Ved et bord trakk imidlertid spilleren hjerter fra bordet på det tidspunkt. Nord stakk og fortsatte med hjerter, og da Syd fikk klart sparene, spilte han alle trumf til bunds.

I sluttposisjonen holdt Syd to små ruter og E D i kløver. Og dermed var Nord hjelpelos. Holder han begge kongene gardert, må Øst, som trekker kløver få to ruterstikk ved oppspill. Syd skal naturligvis holde bare *en* ruter og E D *tredje* i kløver.

OSLOAVISENS BRIDGESPALTER

Vi får stadig forespørsler fra leserne rundt omkring i landet om Osloavisens bridgespalter, og gir derfor følgende oversikt:

Aftenposten: En spalte annenhver fredag i aftennummeret av major Johannes Brun. Problem med premie hver lørdag i morgenummeret.

Arbeiderbladet: Et spill hver dag pluss aktuell reportasje. Red. Rolf Bøe.

Dagbladet: En spalte hver lørdag. Red. Erling Wagle.

Friheten: En spalte hver tirsdag. Red. Bjørn Larsen.

Morgenbladet: Et spill hver dag av red. R. Halle. Aktuell reportasje av T. Zachariassen.

Morgenposten: Et spill hver dag pluss aktuell reportasje. Ingen fast bridgeredaktør.

Verdens Gang: Et spill hver dag av Josephine Culbertson. En spalte hver lørdag av Sverre Haagensen.

Brev fra leserne.

Spørsmål: Meldingene går:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	2 ♠	3 ♠	pass
pass	dobl.		

Er Østs dobling opplysende eller straffedobling?

W. Myren.

Svar: Doblingen er opplysende. Riktignok sier teorien at en dobling må avgis ved første anledning, hvis den skal være opplysende, og det har Øst strengt tatt ikke gjort. Men hans overmelding i motpartens farge i første melderunde er i teorien ikke noe annet enn en opplysende dobling, den viser bare sterkere kort. Situasjonen er således den samme som om Nord hadde meldt 1 spar, Øst *doblet*, Syd meldt 3 spar og Øst *doblet* igjen.

Hvis derimot Øst hadde avgitt en reell fargemelding i første runde, ville det vært en annen sak, da måtte doblingen være straffedobling.

Meldinger og spill i 14 leksjoner

A. KVAM

Lær

BRIDGE PÅ 14 DAGER

Verdens Gang:

Boka er velskrevet og lærerik og anbefales på det beste.

Bergens Aftenblad:

— egner seg både til lærebok og håndbok.

Hos bokhandlerne. Kr. 5.00

BRUN

Rent logisk kan en for resten finne ut det samme. Østs 2 spar viser en hånd som er kort i spar, helst esset eller renons, unntagelsesvis en singelton og til nød en dobbelton, men ikke mer. Han kan da ikke ha noen interesse av å straffedoble motparten på 3-trinet. Derimot skal det selvfølgelig svært lite til hos Vest for å la doblingen stå som straffedobling.

R. B.

Spørsmål: I håp om at De vil være «dommer» i følgende veddemål, tør jeg be Dem vennligst svare på følgende:

Vest gir og passer, Nord pass, Øst pass og Syd åpner med 3 kløver. Vest doubler. Er dette forretningsdobling eller dobling en bloc?

Ærbødigst
R. R.

Svar: Dobblingen er valgfri. Øst kan passe eller melde, alt etter hva som passer hans hånd. Riktignok er situasjonen egentlig ikke forutsett i systemet, idet Vest for denne dobling skal ha ca. 4 HS, og det kan han ikke ha når han har passet først. På en måte står derfor spørsmålet åpent. Men det vil bli for dyrt i det lange løp å lage nye oppfatninger av en dobling ved bridgebordet.

R. B.

Spørsmål: Nord åpner med 1 hjerter, Øst sier 2 kløver. Hva skal Syd melde med:

♠ E K x x
♥ K
♦ Kn x x x
♣ x x x x

G. H., Bergen.

Svar: Syd bør doble. Lett betedobling, som forteller om en viss lengde i motpartens farge og ca. 2½ HS, og samtidig at en ikke har tilpassning i makkers farge. Nord kan la meldingen stå, hvis han også har 2—3 kløver, ellers bør han ta den ut.

R. B.

Spørsmål: Ved en duplikat for 8 bord forekom nylig følgende spill hvor 6 trekk bare ble meldt av 1 bord, mens syv er opplagt. Det ble nokså megen diskusjon om hvordan hånden burde vært meldt, og

da så mange hadde bommet ville vi gjerne forelegge spillet for Dem til uttalelse:

♠ x x x
♥ x x x
♦ E K x x
♣ E Kn x

	N	
V		Ø
	S	

♠ Ingen
♥ E K D x x x
♦ 10 x
♣ K D x x x

Alle i sonen. Meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♠	pass	pass	2 ♥
2 ♠	3 ♥	pass	4 ♥
4 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

Etter åpning med 1 spar mente undertegnede at Nord's hånd hadde for liten spillestyrke til å melde, men at derimot Syds hånd etter pass fra Øst kunne meldes mer aggressivt. V. B. Nicolaysen.

Svar: Vi er enig med herr Nicolaysen at Syd var for lite aggressiv. Imidlertid kan vi dessverre ikke finne noen opplagt vei til syveren, det er ikke melderunder nok til disposisjon til å kunne finne ut alt om den vidunderlige tilpassningen. Legg merke til at Nord ikke har en eneste overflødig honnør.

Vi forela spillet for et par av våre venner, som hver for seg bare fikk se en hånd, og de meldte slik:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♠	pass	pass	3 ♥
3 ♠	6 ♥	pass	pass
pass			

Og det tror vi ikke er så dumt. Riktignok fant de heller ikke fram til syveren, men det er ikke lett heller.

Det går selvfølgelig an å konstruere et meldingsforløp som fører fram, når en kjenner makkers kort, men om vi ville melde slik er en annen sak. Vårt forslag er:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♠	pass	pass	2 ♥
pass	3 ♦	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	5 ♣ ?
pass	5 gr.	pass	6 ♣ ?
pass	6 ♦	pass	7 ♥

R. B.

KOMMENTAR

Det hender at en begynner å arbeide ved 8-tiden om morgenen, fordi en må. Det hender at en holder på til nærmere 7, kanskje med bare ½ times middagspause, fremdeles fordi en må. Men dagen er ikke endt for det, det er tvert imot først nå den begynner for alvor: Med over 10 timers sammenhengende arbeidstid bak seg havner en ved kortbordet for å spille en viktig turnering.

Enhver som har spilt bridge under slike forhold vil kunne bekrefte hvor sterkt handicappet en da er. Det er det samme om det er fysisk eller åndelig arbeide det dreier seg om, — er man sliten, blir man sløv, og spiller deretter. Det er mennesker som arbeider hardt, formodentlig fordi de må, og det er andre som ikke gjør det, formodentlig fordi de kan slippe. Når de to typer møtes ved kortbordet, konkurrerer de på ytterst ulike vilkår, men det er ikke noe å gjøre ved det.

Jeg bare nevner det sånn for ordens skyld.

En mann skriver i Dagbladet og beklager seg over landsungdommens dårlige utnyttelse av fritiden. Det er ikke annet en fyll, kortspill og jenter, sier han.

Det er tydelig at kortspill har han ikke greie på. Vi får håpe at han er mer fortrolig med alt det andre.

Bridge vinner stadig større innpass i dagspressen. Arbeiderbladet har fått en daglig spalte av Rolf Bøe, Knut Palmstrøm boltrer seg hver lørdag i en stor del av arbeiderpartiets presse og Leif Christiansen har en daglig bridgeartikkel i en rekke høyreaviser utover landet. En avis uten bridge vil snart være like utenkelig som en avis uten sport. Og så behøver vi ikke gå til utlandet for å servere bridgestoff for norske lesere.

En liten spilleoppgave:

♠ E D 2
♥ 6 4 2
♦ E D 9 2
♣ K 4 2

N
V Ø
S

♠ K 6 4
♥ E K D Kn 10
♦ K 10 6 4
♣ 6

Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♥	2 ♣	3 gr.	pass
4 ♦	pass	6 ♦	pass
6 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med kl. E og fortsetter med kl. D. Skal Nord dekke med kl. K? Og hvordan skal spilleren behandle kortene forøvrig for med 100 % sikkerhet å få sin kontrakt?

Svar lenger nede i denne spalten.

Det skulle være unødvendig å fortelle at nedenstående spill stammer fra Amerika:

♠ K 10 8 7 4
♥ K D Kn 10 4 3
♦ K 2
♣ Ingen

♠ D 9
♥ 2
♦ D Kn 10 9 8
7 6 5 4 3
♣ Ingen

N
V Ø
S

♠ E Kn 6 5 3 2
♥ E 9 8 7 6 5
♦ E
♣ Ingen

♠ Ingen
♥ Ingen
♦ Ingen
♣ E K D Kn 10 9 8 7
6 5 4 3 2

Ja, hvordan tror De meldingene gikk med Syd som giver?

Syd åpnet med seks kløver, han var ikke født i går. Vest sa 6 ruter, Nord og Øst (!) pass. Nå sa Syd 7 kløver, som Øst naturligvis doblet. Toppscore.

Og så var det løsningen på spilleoppgaven:

Nord må dekke kl. D med kl. K. Hvis han beholder stikket, er kontrakten hjemme. Hvis Øst stikker med trumf, trumfer Syd over. Så følger alle trumfene, Nord kaster en ruter. Deretter spilles E og D i ruter. Hvis begge følger, er kontrakten hjemme. Hvis Vest viser renons, vinnes spillet ved finesse med ru. 10. Hvis Øst er renons, tar spilleren tre sparstikk, slik at han er inn på spar E til slutt. Dette tredje sparspillet skviser Vest, som må holde både ruter og kløver.

Nord må stikke kl. D med kongen, ellers går han bet hvis en av motspillerne har fem trumf.

Og endelig en oppgave til, av en ganske annen type:

De og Deres makker bruker 2-kløveråpning som halvkrav. Makker åpner med 2 kløver. Deres hånd er:

♠ Ingen
♥ Ingen
♦ Ingen
♣ E K D Kn 10 9
8 7 6 5 4 3 2

Hva bør De melde?

Kontrakten bør naturligvis være 7 kløver, men hva enten De melder 7 med en gang, eller tar det mer suksessivt, er det nok ingen

E K S P E R T K L U B B E N

Januar-konkurransen:

1. pr.: M. O. Lie, Klofta.
2. pr.: Johan Lie, Mo i Rana.

Oppgave nr. 5.

♠ Kn 9 6 5
♥ E 7 5 2
♦ 10 6 5 4
♣ 8

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K D 8 7
♥ Kn 4 3
♦ E K D 2
♣ 3

Syd spiller 4 spar. Vest begynner med kløver K, Øst stikker med esset og skifter til hjerter 6. Hvorledes vil De spille videre som Syd? Begrunnelse.

Oppgave nr. 6.

Deres makker har åpnet meldingene med 1 hjerter. Nestemann passer. Hva melder De nå med:

♠ K 4
♥ E K 7 5
♦ 10 7 4 3
♣ 8 6 5

Begrunnelse.

For løsning av disse oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier. 1. premie er 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie er kr. 10,— i kontanter.

Løsningene sendes redaksjonssekretæren, Rolf Bøe, Eugeniagt. 1, Oslo, innen 14 dage etter at De har mottatt magasinet.

sjanse for at makker vil la 7 kløver stå. Med renons i fargen vil han melde hva som helst annet, formodentlig 7 grand til slutt. Makker er ikke annerledes.

Finnes det da ingen medisin?

Jo, De skal melde en kløver, det er den beste melding De kan avgi

Er den utilstrekkelig, sier De?

Oppgave nr. 3.

Det var dessverre en trykkfeil i denne oppgaven, idet Vest manglet ruter 2. Vi gir oppgaven på ny, og setter tidsfristen til 14 dage.

♠ E D 4 3
♥ E K 10
♦ 5
♣ K Kn 10 9 4

♠ 5 2
♥ D 4
♦ E K D 6 4 2
♣ 6 5 2

	N	
V	Ø	
	S	

Syd spiller 4 spar etter følgende meldingsforløp:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	pass	1 ♠	pass
4 ♠			

De sitter Vest, og spiller ut ruter K, som De får beholde. Hva spiller De nå? Hvorfor?

Løsning til oppgave nr. 4.

Ingen er i faresonen. De gir og sitter med:

♠ Kn 7 5 3 2
♥ Ingen
♦ E K 5 3
♣ K Kn 9 6

De bør åpne med 1 ruter etter Culbertson og 1 kløver etter Vienna. Hånden er absolutt åpningsberettiget, De har 3 HS og 3 meldbare farger. Men De kan ikke åpne med Deres lengste farge, spar, fordi De da kommer i vanskeligheter hvis makker skulle svare 2 hjerter. Selv om en er aldri så liberal, og lukker øynene for Culbertsons minstekrav, kan en ikke komme

Javisst er den det, men det er nettopp dette som gjør meldingen så god. Motparten griper øyeblikkelig inn og forlanger at De skal gjøre meldingen tilstrekkelig. Vel, De sier 7 kløver, og makker er avskåret fra å melde.

R. Halle.

til at knekten smått femte skal være noe videre gjenneldbar. Og 3 kløver eller 3 ruter er De for svak til.

Hvis sparfargen hadde vært sterkere, la oss f. eks. bytte ruterkongen med spar-kongen, kunne en sparåpning kanskje forsvare, men som kortene er kan vi bare godkjenne 1 ruter.

Etter Vienna bør De åpne med 1 kløver. Riktignok sier systemet at De skal åpne med 1 spar, men beredskapsprinsippet sier noe annet, og her gjelder det å bruke hjernen og ikke systemet. De må ikke gjøre Dem til slave av et system.

Følgende oppnådde score for januar-konkurransen:

2 poeng.

E. Akre, Vikersund, Kristian Arnesen, Narvik, Oluf Bjerck, Florø, Jac. A. Brekke, Ø. Aker, Aage Bruvoll, Florø, Egil A. Casper-sen, Strømmen, Tormod Gjestland jr., Her-oya, Johan Lie, Mo i Rana, M. O. Lie, Kløfta, O. R. Mæhle, Oslo, Karl Netland, Voll på Jæren, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Thor-bjørn Nilsen, Strømmen, Bj. Sunde, Florø, T. Sunde, Gartland, Ivar Tangen, Steinkjer, Hans Thiis, Notodden, Kåre Vorum, Oslo.

1 poeng.

Kristoffer Aarskog, Fitjar, Magnus Dahl, Sinsen, Th. Egidius, Bærum, Arvid Evjen, Oslo, Albert Gustafsson, Asker, Jon Hellness, Oslo, R. Hjelle, stedsnavn utydelig, Hans Jaco-bson jun., Vestby, Birger Johansen, Drammen, Olav Kristensen, Narvik, Thorolf Lar-sen, Tyssedal, Harald Lund, Lilleaker, Håkon Oftedal, Oftedal, Kristian Oftedal, Jørpeland, Finn Opsahl, Koppang, Carl Fr. Schröder, Trondheim, Lorentz Strand, Tønsberg, Bj. Sylvin, Oslo, Håkon Tokle, Isfjorden, Leo Tvedt, Tyssedal, Torolv Tveiten, Lø om Stein-kjer, Lucy Vedeler, Oslo.

Ved loddrekning ble 1. premie, 2 kort-stokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av M. O. Lie, Kløfta, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av Johan Lie, Mo i Rana. Premiene blir tilsendt vinnerne i posten.

EKSPERTKLUBBENS APPELKOMITE

Har De noen gang sett en løsning på en bridgeoppgave som alle er enig i? Ikke vi iallfall. Det er tilfelle med bridgeopp-gaver verden over, og slett ikke noe sær-egent for Ekspertklubben. Slik vil det all-tid være, fordi bridge er et så rikt spill, og bedømmelsene er skjønnsmessige. Selv om oppgaveredaktøren er aldri så omhyg-

gelig vil det forekomme tilfelle hvor hans oppløstning ikke deles av de fleste eksper-ter, se bare på Bridge World, hvor Sam. Fry jr.s løsninger diskuteres åpent i bla-det. For at Ekspertklubbens medlemmer ikke skal være helt og holdent avhengig av en enkelts oppfatning, har vi besluttet oss til å opprette Ekspertklubbens appell-komite, hvor løserne kan innanke besvarel-ser som de mener de feilaktig har fått 0 poeng for. Dog forlanger vi at det skal være tvil til stede, en løsning som er opp-lagt gal kan ikke innankes.

Appellkomiteen består av 3 medlemmer, og hvis minst 2 av dem godkjenner løs-ningen, gir vi poeng. I alle tilfelle stanser vi enhver videre diskusjon om et spørsmål etter appellkomiteens avgjørelse.

Appellkomiteen gir sine svar uten kom-mentarer, dog kan det enkelte medlem komme med et par forklarende setninger, hvis han mener spørsmålet er tvilsomt.

Som de første medlemmer av appell-komiteen har vi oppnevnt 3 landskjente eksperter som for øvrig ikke har noen til-knytning til magasinet, og som represen-terer 3 forskjellige klubber, nemlig *Leif Christiansen*, *Teddy Knudtzon* og *Knut Palmstrøm*.

Ad oppgave nr. 1.

Da et par av leserne har ment at 4 grand må godkjennes som riktig løsning «Bør det gis poeng for 4 grand i opp-gave nr. 1?»

Svar: Leif Christiansen: Nei. Teddy Knudtzon: Nei. Knut Palmstrøm: Nei.

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,
STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,80 norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

Autorisasjon av turneringsledere.

AV ROLF BØE

Det har i flere år vært arbeidet med spørsmålet om autorisasjon av turneringsledere, men hittil er det bare blitt med tanken. Det er ikke nødvendig, hevdes det, det går bra som det er. Jeg skal være enig i at det går, men jeg er ikke sikker på om det går bra. Riktignok har vi en stab av turneringsledere som kan klare den rent arrangementstekniske siden av saken, der skorter det i grunnen ikke så meget, men når det kommer til avgjørelser når det foreligger feil kan en ofte se rent hårreisende ting. Jeg skal gi noen eksempler som jeg har fått berettet fra lesere rundt omkring i landet, og gjør oppmerksom på at det i alle tilfelle dreier seg om åpne turneringer, med deltagelse av spillere fra mange klubber.

Øst åpnet utenfor tur. Turneringslederen ble tilkalt, og bestemte at Øst ikke skulle få lov til å melde mer. Det er galt, det er Vest — den feilendes makker — som skal sperres ute. Vest meldte 3 grand, og fikk den på grunn av dårlig motspill. Ren topp for Øst—Vest. Etterpå kommer turneringslederen og sier han har gjort en feil, og lover å gi Nord—Syd en ren topp for spillet hvis de trenger det for å gå videre. (Det forekom i en eliminasjonsrunde.) Dette er imidlertid en ennå verre avgjørelse. Siden turneringslederen har gjort en feil, er det rimelig å annullere spillet og gi middelscore, og det kan være et spørsmål om ikke Øst—Vest som det feilende par bør fratras et halvt eller 1

poeng, som gis til Nord—Syd. (Det var en syvbords Howellpulje.) Men det er også maksimum, å gi Øst—Vest ren bønn og Nord—Syd ren topp er bort i veggene. Lovene sier klart at straff og erstatning bare i rent eksepsjonelle tilfelle bør være mer enn 25 % av maksimum i et spill. (I vår turneringslederoppgave i januarnummeret var tilfellet eksepsjonelt, fordi 25 % av maksimum ikke på langt nær ville oppveie det ene laget ville fått hvis spillet ikke var blitt annullert. Men noe slikt foreligger ikke her.)

Et annet eksempel: Øst gir et spill med 51 kort. Han er ikke selv oppmerksom på dette, og spiller med 12 kort. Øst—Vest roter seg opp i en katastrofekontrakt som gir desidert topp for Nord—Syd. Så oppdages det at blindemann har et kort for lite, når det er 3 stikk igjen. Turneringslederen annullerte spillet og ga middelscore, mens det riktige ville vært å funnet fram det manglende kortet, eventuelt fra en annen kortstokk, og gitt det til Øst. Nå var Øst tilfeldigvis blindemann, og da blindemann ikke kan gjøre revoke ville det ikke blitt noen yderligere straff, men hvis det hadde vært en av de andre spillerne som bare hadde 12 kort ville han vært ansvarlig for hver revoke han hadde begått fordi han ikke hadde sett det manglende kort.

I dette tilfelle lå det 52. kortet på turneringslederens bord, men det spiller ingen

Dog ville jeg stemt for $\frac{1}{2}$ poeng, hvis det hadde vært adgang til det.

I henhold til dette fastholder vi 0 poeng for 4 grand i oppgave nr. 1, og dropper videre diskusjon om spørsmålet.

EKSPERTKLUBBEN 1946.

Finn Opsahl og Olav E. Schionberg dette førsteprisen.

Premielisten for fjorårets oppgaveturnering ser slik ut:

1. Finn Opsahl, Koppang	18 poeng
1. Olav E. Schionberg, Steinkjer	18 »

3. Tormod Gjestland jr., Herøya	17 »
4. Haakon Gunnes, Skien	16 »
4. Harald Lund, Guvernørens
vei 16, Lilleaker	16 »

De to vinnerne laget et close race gjennom hele turneringen, et litet hestehode foran de øvrige. Pussig nok hadde de nøyaktig lik løsning på alle 20 oppgaver.

Vinnerne vil få sine premier tilsendt i posten.

rolle. Det er — og må være — en grunnregel at hver spiller må sørge for at han får 13 kort ved givningen.

Et tredje eksempel: Syd spilte ut fra egen hånd, mens han skulle spilt ut fra blindemannens. Motparten forlangte å få bestemme hvilket kort det skulle spilles fra bordet, og da Syd var en uerfaren spiller, gikk han med på det. (Den korrekte straffen er at Syd skal spille et kort i samme farge fra bordet, hvis han kan. Er han renous, bortfaller enhver straff.) Motparten forlangte spilt et viktig inkomstkort, og resultatet ble at Syd mistet 3 stikk. Med det samme spillet var over, gikk Syd bort til turneringslederen og spurte om dette var en riktig straff. Nei, sa turneringslederen, men når De først har godtatt straffen kan ikke jeg gjøre noe. Det er også galt, turneringslederen plikter å

annullere den feilaktig idømte straff, og om nødvendig fastsette en sannsynlig score.

Et fjerde eksempel: Et par moter til en eliminasjonsrunde med 2 reserver — hvilket lovene ikke forbyr. Turneringslederen er imidlertid ikke sikker på om dette er tillatt, og velger å la alle de andre spillerne stemme over om reservene skal spille eller ikke. Da det er et stort flertall for at de ikke skal få lov, blir de nektet. Personlig kan jeg ikke forstå at det skal være nødvendig å håndheve lovene så strengt på dette punktet, de er skrevet for amerikanske forhold og ikke for norske, og jeg har aldri håndhevet denne paragrafen strengt. Men i alle tilfelle burde jo turneringslederen latt dem spille med forbehold — det ble ikke satt inn noe annet par — og undersøkt saken dagen etter. Slik som det var fikk han dagen etter protest fra det ordinære paret — de fikk jo ikke greie på det for — og måtte utvide finalen med 1 par. Og det var ikke morsomt, det skapte en masse unødig kluss.

Bridgeplaketter

i bronze — størrelse 48 × 70 mm — kan nu leveres. Plaketten kan også fåes i forsølvet eller forgyllt utførelse. Prisen er: bronze: kr. 3,80 pr. stk. forsølvet: kr. 4,90 pr. stk. forgyllt: kr. 6,00 pr. stk. Henvend Dem til Deres gullsmed!

DAVID - ANDERSEN